

afgørende: loyaliteten over for den fælles sikkerhed.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ingen tvivl om, at når hr. Frank Jensen om et øjeblik får ordet som ordfører for Socialdemokratiet, vil der være mange socialdemokrater, SF'ere og andre, der har lyst til at stille støtte-spørgsmål til ham. Det vil de ikke få lejlighed til.

På samme måde er det sidste spørgsmål, der er stillet til hr. Jens Rohde, ikke i overensstemmelse med vores kutymmer herinde. Jeg siger ikke, at det er irrelevant for debatten, men det skal rettes til hr. Frank Jensen og ikke til hr. Jens Rohde.

Men hr. Jens Rohde får nu lejlighed til at høre på hr. Mogens Lykketoft, inden han svarer.

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Sagt til hr. Jens Rohde så synes jeg, at det afgørende i denne sag er, at resolution 1441 var et storslået forsøg fra et enigt verdenssamfund på at få afvæbnet Saddam Hussein uden krig.

Er det ikke rigtigt, at et flertal af de lande, der stemte for den resolution, udtrykkeligt gav udtryk for, at der ikke fra dem var nogen godkendelse til at starte en krig uden en ny beslutning i FN?

Krig er jo en meget alvorlig sag, alt for alvorlig til indenrigspolitisk polemik. Krig åbner for afrunde af død og lemlestelse, for risiko for kaos i regionen, for terror. Derfor skal man selvfølgelig gøre alt tænkeligt for at undgå, at krigen bliver den nødvendige udvej. Og det skal man især gøre, når de inspektører, et enigt Sikkerhedsråd har sendt ind, siger, at her er en opgave, de tror, de kan løse inden for måneder.

Derfor må jeg spørge hr. Jens Rohde: Hvorfor er den 20. marts tidspunktet for en krig, når et stort flertal i FN siger, at det ikke er det, men USA's præsident og nogle få andre statsoverhoveder siger det?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er nødt til at sige, at jeg synes, det er fantastisk, at man virkelig tror på, at en afvæbning af Irak kan lykkes. Navnlig når man tænker på, hvordan visse lande allerede meget hurtigt sagde, at ligegyldigt hvad, så nedlægger vi veto, vi ønsker under ingen omstændigheder at medvirke. Dermed var de jo med til at fjerne noget af

presset fra Saddam Hussein. Og så tror Socialdemokratiet, at det vil lykkes at afvæbne Irak!

Jeg er nødt til at sige til hr. Mogens Lykketoft: Jeg deler ikke den tro, og jeg mener, at den hviler på et fuldstændig absurd grundlag. Det har historien vist, vi snakker jo ikke om uger, vi snakker ikke om måneder, vi snakker om 12 år og 3 måneder, hvor Saddam Hussein har leget kispus med verdenssamfundet, 12 år og 3 måneder.

Alligevel, på trods af at vi oplever lande, der fra starten siger, at de ikke vil være med til at lægge det maksimale pres på Saddam Hussein, så tror man, at en afvæbning vil lykkes. På trods af, at Blix i rapporterne klart har understreget, at man – ikke alene med hensyn til tiden, men også substantielt – ikke samarbejder fuldt ud og betingelsesløst, sådan som der står i resolutionerne, at de skal.

Det er det, vi står over for. Og hvad er det så for en trussel, vi står over for? Ja, det er netop kaos, det er netop en destabilisering af hele regionen. Det er den trussel, Saddam Hussein udgør, og det er det, vi skal forholde os til.

Ligegyldigt hvad der kan være af andre, jeg vil kalde det gevinster, hvis Saddam Hussein forsvinder, så er det den trussel, Saddam Hussein udgør i kraft af sine masseødelæggelsesvåben, som han har vist, at han er villig til at bruge. Og han har vist, at han er villig til at destabilisere regionen, og han gør det.

Første næstformand (Svend Auken):

Udenrigsministeren har bedt om ordet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, jeg undskylder, at jeg har bedt om ordet, men jeg synes, der har været så meget diskussion om selve det tekniske folkeretspapir, som er kommet fra Folkeretskontoret, at jeg godt vil kaste lidt lys over det.

Kl. 10.10

Hr. Aage Frandsen havde den venlighed at kalde det et bestillingsarbejde. Det er det naturligvis ikke. Det var heller ikke noget bestillingsarbejde, da hr. Niels Helveg Petersen byggede på sit Folkeretskontor i 1998 ... var det bestillingsarbejde i 1998? Det tror jeg ikke hr. Aage Frandsen ville sige.

Men der er ikke tale om noget bestillingsarbejde. Der er tale om, at man i Folkeretskontoret vurderer, hvad det rigtige er. Vi har ingen glæde af politisk bestillingsarbejde. Hvad glæde skulle vi have af det?